

МОДЕЛЮВАННЯ ІНТЕГРАЦІЇ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В СИСТЕМУ ОСВІТИ

Система освіти України активно інтегрується в світове навчальне середовище, в ній реалізуються сучасні парадигми, ідеї, підходи, принципи, удосконалюються зміст і методи навчання, концепції, технології, глибоко поширюється інформатизація та комп'ютеризація навчального процесу, посилюються міжнародні зв'язки, активно впроваджуються інновації. В Україні немає широкого використання дистанційного навчання. Це пов'язано з тим, що теоретичне представлення про особливості дистанційного навчання є, але немає моделі інтеграції в систему освіти навчального закладу, що задовольняла вимоги освіти.

Дистанційне навчання дає унікальну можливість людям будь-якого достатку, соціального статусу, національності отримати доступ до освітніх ресурсів безкоштовно або за символічну ціну, прослухати матеріал так, як його викладають імениті вчені та фахівці, підвищити свою кваліфікацію й відкрити нові види діяльності [1].

Сьогодні можна навести багато прикладів успішної інтеграції методів дистанційного навчання в традиційне і дистанційне навчання в світі та їх позитивного впливу на оптимізацію навчального процесу. Загальний процес, викладений на рис. 1, опирається на доповідь Гарі Вуділл з проекту MoLeNet, яка говорить про те, як успішно реалізувати ініціативу дистанційного навчання [2].

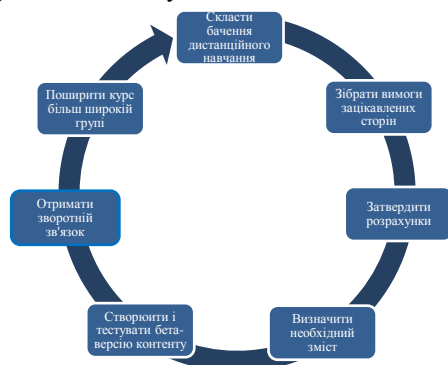

Рис. 1. Модель інтеграції дистанційного навчання

Після першої реалізації дистанційного навчання, розглянути наступні питання:

постійне оновлення в міру виникнення проблеми/можливості;

зміна курсу по мірі розвитку інформаційних технологій;

оновлення посадових обов'язків, оскільки змінюються часові та ресурсні навантаження на викладачів;

надання постійного навчання для всіх.

Забезпечення того, щоб при підготовці дистанційного курсу автори були в змозі відповісти на наступні питання:

яку проблему навчання ви намагаєтесь вирішити?

які технології будуть вам потрібні?

які навички повинні мати викладачі?

яка вартість реалізації?

як ви можете полегшити інтеграції в загальну систему?

як ви будете вимірювати результати?

Таким чином, безперечними перевагами використання електронних пристроїв і технологій є: швидкий доступ до навчальних та довідкових ресурсів та програм в будь-який час і в будь-якому місці;

постійний зворотний зв'язок з викладачем і навчальним співтовариством;

облік індивідуальних особливостей студента – діагностика проблем, індивідуальний темп навчання тощо;

розвиток навичок і здібностей до безперервного навчання протягом життя;

підвищення кваліфікації викладачів без відриву від роботи.

Підсумовуючи все, що сказано вище, хочеться ще раз відзначити високий дидактичний потенціал електронних пристроїв і технологій, які допоможуть за умови їх грамотної інтеграції перейти до нової освітньої моделі вищої школи. Втілення даної моделі в практику, як відомо, можливе лише за умови використання нової дистанційної форми навчання, а також інноваційних, інтерактивних методів навчання методів, заснованих на формуванні вмінь самостійно витягати знання, на розвитку критичного мислення учня, його автономії.

Список літератури

1. Електронне навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: http://uk.wikipedia.org/wiki/Електронне_навчання
2. The First IEEE International Workshop on Wireless and Mobile Technologies in Education (WMTE 2002). // IEEE Technical Committee on Learning Technology, 2002 – Vol. 4, No. 2. – P. 167-171.